

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Žaloigra pri Brežicah.

(Konec.)

Izjavo, da namestnik baron Kübeck ne more dati nobenega pojasnila, zakaj se je odposlal slovensčine nezmožni okrajni komisar mej razjarjene kmete, da se je tako že a limine preprečila možnost sporazumljenja in pomirjenja, vzamemo za sedaj na znanje, ker smo preverjeni, da bode z druge strani dobila vsaj nekoliko pojasnila. Drugače pa je z izjavo, da se bodo upotrebljala najskrajnejša sredstva proti kmetom, z drugimi besedami, da se bode postopalo z največjo strogostjo.

Te besede so prehuue. Res je, da mora zakon imeti veljavo; a bolje je, ako se stvar z dobra poravnava in se proti nevednim in morebiti po nerodnosti in nezmožnosti posamičnikov razdraženim davkoplačevalcem ne postopa takoj z ostrim orožjem. Da skrajnih sredstev treba ni, izvajamo iz tega, da je takoj po krvavi praski komisija preiskovala vse vinograde in je nihče pri tem več motil ni.

Skrajni sredstvi: puška in bajonet prišla staitak prehitro v porabo, kar je iz vsega srca obžalovati; prav nemilo nas je tedaj dirnulo, da se pri še odprtem grobu preti s skrajnimi sredstvi. Dovolj, preveč je že teklo krvi, odslej naj se uravnajo vse težave, vsa nasprotstva mirnim potom in gotovo bodo tudi „uplivne osebe“ v Brežkem okraju uporabile vso svojo avtoriteto, da se pomiri narod in da ne doživimo zopet nove katastrofe. Preverjeni smo, da bodo „uplivne osebe“ in neuplivne poučile ljudstvo, da s silo ničesa ne opravi, da naj svojih pravic išče zakonitim potom in da je tisti, ki ga ščuje k surovej sili, njegov največji sovražnik.

Sedaj pa še nekaj o personalnej strani tega vprašanja. Gospod baron Kübeck jadicuje, da nema

slovensčine zmožnih uradnikov. To je že davno javna tajnost. Po na dolenjem Štirnem običajnem sistemu tudi tacih uradnikov imeti ne more. Kdor se čuti narodnjaka in hoče narodnjak ostati, ne bode iskal politične službe, ker ve, da mu je ves napredek zaprt. Saj se pri nameščevanju niti ne gleda na znanje slovensčine. Da je to živa istina, kaže nam prvi pogled na vse administrativno osebje. Dosedanji sistem, neki posebni dih, ki veje iz Gradca po vsej deželi — o katerem pa obširneje pisati ne smemo — je kriv, da ni slovensčine zmožnih uradnikov. Nekateri gospodje so se danes na tistem stališču, kakor pred 15 leti, ter neobčutni za časa in naroda napredek in zahteve. „Ultra posse nemo tenetur“ je sicer neovrgljiv stavek, a ne v tem slučaju, ker se nam ni dokazalo, da je v obče v tej zadevi bilo kaj — vsaj najmanjšega napora.

Ker bode v tej zadevi še mnogo povoda in prilike pisati obširneje, ker pride stvar gotovo tudi v državnem zboru v razgovor, ne bodemo danes tega na dalje razpeljavali, ampak pridobimo ravno došli dopis, pisan po očitvidci, ki slove:

„Že tretje leto se po vinogradih v Brežkem okraju koplje in rova, zaliva in dela, da bi se uničila trtna uš. Ves trud nema in ni imel vidnega uspeha, kakor to priznavajo veččaki sami. Po dveletnem prizadevanju, ko je delo že stalo veliko denarja, so vinograde pri Kapelah letos prepustili uši na milost in nemilost; tam tedaj letos nikdo več ne nadleguje niti trtne uši niti posestnikov.“

Bil sem te dni sam pri Kapelah ter se osobno prepričal, da tam letos vinogradi zopet prav lepo kažejo. V obče obetajo vinogradi v celem okraju letos prav dobro trgateg in na to čaka ubogi naš kmet celo leto z upanjem in strahom. Preti mu toča, preti mu trtna uš.

Komisije proti trtni uši postavile so se koj v začetku l. 1880, ostale so pa le na papirji. Dejansko so le nevedni delavci preiskavali vinograde, za pouk ljudstva, za razširjenje dotičnih postav se je malo storilo. Veščak pri celi stvari, g. potovalni učitelj štajerski, ne zna slovenskega jezika, njegovo poučevanje ni moglo imeti pravega uspeha, ga tudi zares ni imelo. Govori se, da so omenjeni delavci tu pa tam prav pobalijsko dražili posestnike; govori se, da so se posestniki večkrat hodili pritoževati do c. kr. okr. glavarja v Brežice.

Ta jih je neki prav nemilo sprejemal, niti ni njihovih prošenj poslušal, niti zapisal. Sodnijska preiskava bo vse to razjasnila.

„Kdo nam hoče pomagati, kdo se nas bode usmilil!“ slišal sem stoterokrat zdihovati ubozega kmeta, ki je s strahom pričakoval preiskavanje jediniga svojega vinograda.

Prvi pregnali so delavce, in če sme komisija obstajati le iz delavcev in njenega nevednega vodje, če ta sme biti brez veččaka, brez političnega uradnika — recimo, pregnali so — komisijo iz svojih vinogradov posestniki občine Bizeljske.

Zgodilo se je to že 6. t. m. Ta dogodaj naznanil se je c. kr. glavarju v Brežicah pismeno, bila je silna nevarnost, tedaj oblastnijam dobro znana. In mislite, da je kdo poučil, posvaril razburjeno množico? V Brežicah ni se ganila živa duša, nikdo ni se potrudil, da bi pomiril ljudstvo, da bi mu kazal strašne posledice takega početja.

In trud ne bil bi zaman, ker naše ljudstvo je pokorno, ponižno, dá se pregovoriti z dobrim.

V torek 10. in v sredo 11. t. m. odpodili so kmetje zopet delavce v Curnovci iz vinogradov. V petek 13. t. m., dakle še le teden dni po prvem uporu, pokazal je okrajni glavar v Brežicah svojo

LISTEK.

Nevski prospekt.

(Povest, ruski spisal Nik. Vas. Gogolj. Poslovenil Y.)

(Dalje.)

Predno povemo to, kdo je bil poročnik Pigorov, treba je spregovoriti o tem občestvu, čegar ud je bil Pigorov. V Petrogradu žive častniki, iz katerih je nekova srednja vrsta družeb. Na večer, na obedu pri državnem svetniku, ali pri resničnem državnem svetniku, ki je prisluzil to čast s štiridesetletnim delom — vselej najdete katerega iz mej njih. Nekoliko kakor Petrograd — bledih, do cela brezcvetnih hčerij, mej njimi nekatera vsa zrela, čajna miza, klavir, domači ples — vse to je tesno zjedinjeno z bliskotnimi epavletami (naramnicami), ki leskečejo o svitlobi v svetilnici mej blagoravno belolasko in črnim frakom brata ali kakega domačega prijatelja. Nenavadno težko je razveseljevati in da se smeja — šegetati le-te hladnokrvne device; to zahteva veliko umetelnosti ali boljše povedano: to ne zahteva prav nikakoršne izkušnosti. Treba je govoriti tako, da ni premodro, ne presmešno, da so na vrsti vse malenkosti, ki imajo ženske rade jih.

To, moramo pritrditi, da ima prav ta moški rod. Nekov poseben dar imajo, da znajo tako na smeh govoriti in poslušati te brezcvetne krasotice. Radostni vskliki, kateri se vrste s smehom ali z besedami: „Oh, prenehajte! — ali vas ni sram, ker vzbujate takov smeh?“ — to jim je često največa nagrada. V viših stanovih nahajate jih redko, ali boljše povedano: nikoli. Iz njih izloča jih do cela to, kar v takem občestvu imenujemo „aristokracijo“; sicer pa menijo, da so učene in omikane duše. Radi govore o slovestvu, hvalijo Bulgarina, Puškina in Greča, in zanimljivo in z ostroumnimi zbadki govore o A. A. Orlovu. Ne zamude nobenega očitega berila, bilo o kupčijskem knjigopisju ali o gospodarstvu. V gledališču, naj igrajo, kar koli, vselej najdete katerega izmej njih, razen če kžó kakove, kakoršne koli — burke, ki močno žalijo njih razsojno čutje. V gledališču so o vsakej priliki. To so ljudje — jako spretni za gledališko vodstvo. Zlasti imajo v igri radi dobra granesa, tudi radi na oder pozivljó gledališčarje; mnogi izmej njih uče po cesarskih ustavih ali pa odredujó za carske ustave, naposled pa si vsak preskrbi kabriolet in po dva konja. A njih krog se širi; naposled priženo to tako daleč, da se pozakoné s kako trgovsko hčerjo, ki z igrati na klavir in ima sto tisoč gotovega novca

ali blizu toliko, pa bradatih prijateljev kopo. Ali vender, te česti ne mogo dospeti, dokler si ne prisluzijo polkovniške dostojnosti, ker ruske brade, *) če prav še malo po zelji diše, vender-le neté, da bi se njih hčere možile s kom drugim, nego z generali ali vsaj s polkovniki.

Takov je glavni život tej vrsti mladih ljudij. Ali poročnik Pigorov je imel mnogo spretnostij, zlasti sebi prirojenih. Izborno je deklamoval granesa Dimitrija Donskega in Gore ot Uma, **) znal je posebno izkušeno iz lule pušiti dim in izpuščati ga umetalno tako, da je po deset oblakov izpustil drugega za drugim. Znal je jako prijetno pripovedovati anekdoto o tem, da je top kaj drugega, jednorog kaj drugega. S kratka: težko bi bilo naštetiti vse spretnosti, s katerimi je usoda nadarila Pigorova. Rad je govoril o gledariščaricah in plesalkah, ali ne tako ostro, kakor se navadno o tem predmetu izražajo mladi poročniki. Jako je bil vesel svojega dostojanstva, s katerim so ga bili počestili nedavno popreje, če prav je zdaj pa zdaj, ko je

*) Kislo zelje, to je najljubša jed pravemu Rusu, živečemu po starodavnih običajih; mej njimi so največ tudi kupci. Po tem zelji, ker ga devljó v mnoga jedila, diše stanovališča in oblačila pravoslavcem.

**) To so Rusom jako prijetni spisi in močno razširjeni, pa so nekako zastaroli.

modrost s tem, da je poslal delavcem v Gorenjo Pohanco na pomoč političnega komisarja dr. Gajmajerja in šest žandarjev, tedaj s tem, da je sili postavil nasproti silo, na čelo pa komisarja, ki „notorično ni zmožen našega jezika.“ — 300 do 400 kmetov se zbere, oboroženih s koli, palicami, in kamenjem: komisar z delavci vred pobegne brez besede.

Žandarji bili so brez političnega vodje, ko so ustrelili jednega posestnika, očeta 16 otrok; delali so brez političnega komisarja, ko so ranili šest drugih kmetov. Dogodek ta je prežalosten, ali resnica mora vendar na dan. Tako se ne ravna nasproti posestnikom, kateri ne morejo ubežati, katere lahko ima sodnija vsak dan na razpolaganje.“

Iz tega dopisa so razvidni vsi nedostaki barona Kübeckovega odgovora na Šnideršičevo interpelacijo, a tudi uzroki krvave katastrofe, ki bi se bila prav lahko preprečila, da je bilo dovolj resne volje.

Zakaj se slovenski juristi ne oglašajo za politične službe na dolnem Štajerskem, to pa bode v kratkem ministru notranjih zadev razjasnila spomenica političnega „Slovenskega društva.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. julija.

Član češkega deželnega odbora, poslanec Zeithammer, odložil je svoje zastopništvo deželnega odbora pri deželnem šolskem svetu. Na njega mesto izvoljen je bil profesor Kvičala v deželni šolski svet.

V zadnji seji budgetnega odseka češkega deželnega zbora vzprejelo se je zvišanje deželne podpore Praškemu stavbenemu društvu stolne cerkve za l. 1884. do 1886. od 10.000 gl. na 50.000 gl.

Česki klub vzprejel je v sredo večer po grofu Henriku Clam-Martiniču stavljeni predlog, da se ima po vseh srednjih šolah na Češkem nemščina učiti kot obližaten predmet, z vsemi glasi proti dvema Mladočehov, Gregra in Herolda.

„Politik“ potrjuje nastalo vest, da se bode knez Lobkovic, deželni nadmaršal in prvi podpredsednik državne zbornice, v kratkem imenoval dednim članom gosposke zbornice.

Deželni načelnik Bosne in Hercegovine, general konjice baron Appel, potuje sedaj po okrožji Travnik in Banjaluka. Pot ga pelje iz Sarajeva čez Travnik, Jajce, Novi, Krupa, Bihać, Petrovac, Glumoc in Livno, ter se bode potem čez Kupres, Bugojno, Fojnico in Visoko vrnil zopet v Sarajevo.

Vnanje države.

Ruski listi pečajo se z zadnjimi, Slovanom prijaznimi izjavami francoskih listov. Tako pravijo „Novosti“, da zaznamuje ta dogodek novo dobo v razvitku slovenskega vprašanja, katera v običnem teku evropske politike ne bode ostala brez nasledkov. — Bivanje Cankova v Peterburgu stoji baje v zvezi z bolgarskimi projekti o podunavskem brodar-

stvu in gradnji železnic, kakor tudi z nameravanim osnovanjem trgovinskih odnošajev z Rusko. — „Peterb. Véd.“ poročajo, da so obravnave glede ustopa generala Ernrotha v bolgarsko ministerstvo prenehale. Načelnik generalnega štaba Obručev namreč jako zagovarja gradbo železnične proge Sofija-Pirot-Sarambej-Sistovo-Küstendže, in general Sobolev močno podpira ta projekt, ter se bode tudi v kratkem predložil sobranju. General Ernroth pa je proti nameravani progi. Knez Aleksander je svoje dni rekel, da bode imela opozicija večino proti temu projektu, ker bi bila ta železnična proga brez gospodarstvenega pomena za deželo ter bi jo samo obremenila z velikim dolgom. Peterburški list pa še dostavlja, da je proga tudi brez stratežnega pomena, ker se nikakor ne da misliti slučaj, da bi zamogla železnica koristiti vzajemno delujoči rusko-bolgarske vojski.

Iz Londona se poroča, da se je spor mej Angleži in Francozi zaradi Tamataveške afere na Madagaskarji povoljno rešil. Obe stranki ste pri znali, da se je bila pri tem storila napaka in s tem je stvar dognana.

Kitajska vojska, „osem praporov“ regularnih vojakov, znaša v vsem skupaj 120 do 150.000 mož operacijske armade. Posadna vojska je skoro jednolika, milica pa znaša do 600.000 mož. Samo l. 1880. izdelal je Krupp za Kitaj 275 poljskih in 150 trdnjavskih topov. Pred tremi leti že štelo je brodovje 56 vojnih ladij z 283 topovi, pa se je odselej zdatno pomnožilo. — V okrajih Lung-Kang-Hsien vršilo se je aprila meseca kruto preganjanje kristijanov, pri katerem je padel francoski misijonar Terasse in mnogo spreobrnjenih domačinov.

Dopisi.

Iz Jesenic na Gorenjskem 16. julija. [Izv. dop.] Na vse zgodaj, že pred 4. uro zjutraj, jelo se je praznično oblečeno ljudstvo zbirati okolu kolodvora, željno pričakujoč cesarjevega prihoda. Kolodvor in vsa vas bila je z zastavami in slavoloki okinčana. Na peronu čakali so gg. župan Treven, direktor Luckman, vodja Lambert pl. Panz, rudarski oskrbnik Fessl z rudarji, č. duhovščina, okolu 200 šolskih otrok, mej katerimi je bilo 50 belo oblečenih deklic z gosp. učiteljem, žene in možje v stari narodni noši.

Ob 5. uri 22 minut pripelje se dvorni vlak, presvitli cesar izstopi mej navdušenimi živio-klici mnogobrojnega ljudstva. Župan g. Treven Ga v slovenskem jeziku pozdravi, in cesar se zahvali rekoč: „Veseli me, da mi je ljudstvo povsod tako udano.“ Cesar potem govori z g. Luckmanom, duhovščino in učiteljem. Mala šolarica, 11 letna hčerka tukajšnjega zdravnika g. Papeža, pozdravi Ga v imenu šolske mladine in Mu da šopek planinskih cvetlic, za kar se ji cesar lepo zahvali. Ko si Nj. Veličanstvo ogleda narodne noše, zahvali se še jedenkrat g. županu za lepi sprejem, se poslovil od dež. predsednika g. barona Winklerja, podavši mu roko, od okrajnega glavarja g. Dralke in g. grofa Pačaja, kateri so Ga do

tu spremili, ter se odpelje mej živio-klici itd. Za dostojni sprejem skrbeli so zlasti naš vrli župan g. Treven, vodja gosp. L. plem. Panz in tukajšnji učitelj g. Majer.

G. dež. predsednik baron Winkler ogledal si je potem fuzine na Savi in novo šolsko poslopje na Jesenicah v vseh prostorih, pregledal pisne zvezke otrok, in se o šoli jako pohvalno izrekel. S popoldanskim vlakom odpeljal se je v Ljubljano.

Z Zidanega Mosta 16. julija [Izv. dop.] Kakor je „Slov. Narod“ že poročal, tudi Zidani Most ni zaostal za družimi kraji v izraževanju svojega patrijotičnega mišljenja. Ves kraj bil je na dan prihoda Njega Veličanstva dné 11. t. m. prekrasno okinčan z mnogobrojnimi zastavami in z zelenjem, posebno se je odlikoval kolodvor v svojej zares prazničnej opravi, pa tudi šolsko poslopje, obe tovarni in razne druge hiše kazale so se bogato okrašene. V Msljandu je menda ni bilo hiše, ki ne bi bila razobesila zastav. (Trobojnice bile so prepovedane.) Tú na Zidanem Mostu se kranjska dežela prvih zagleda, zato so Radečanje v obilnej meri poskrbeli, da je že prvi pogled Kranjske prepričal Nj. Veličanstvo o udanosti in vernosti njenih prebivalcev. V ta namen postavil se je na nasprotni strani kolodvora na desnem bregu Save velikansk slavolok z nemškim in slovenskim napisom: „Heil Franz Josef“. „Blagor kranjske domovini“. Dolga vrsta zastav s cesarskimi, Habsburškimi in narodnimi barvami pa je značila mejo kranjske dežele. Tu se je zbralo tudi mnogobrojno kranjsko občinstvo z oficijalnimi zastopniki, katero je pozdravljalo cesarja na drugi strani Save na kolodvor se pripeljavega z tisočeriimi živio-klici. Tamkaj postavljenih je bilo tudi 6 topičev iz Ljubljane, kateri so neprenehoma gremeli v pozdrav Nj. Veličanstvu. Cesar bil je vidno ganjen tolike udanosti, za kar se je osebno zahvalil deputaciji Radeškega trga, katero je vsprejel v avdijenci v Ljubljani, ki Ga je prišla prositi pomoči za zidanje mostu čez Savo. — Po odhodu Nj. Veličanstva podalo se je občinstvo, katero je prišlo pozdravit presvetlega cesarja na Zidani Most, na slavnostni prostor pred šolo, kjer je obhajala šolska mladina iz Zidanega Mosta, iz Loke in iz Razbora šolsko slavnost v spomin 600 letnega združenja Štajerske in Kranjske s preslavnim rodом Habsburškim. Tu se je pelo, deklamovalo in igralo. G. Gabršek je razložil mladini in odraščeniim pomen pripada teh dežel pod žezio Habsburško ter poudarjal imenitnost dneva 11. julija t. l., ko je bila vsakemu ravnokar dana prilika gledati v milo lice slavnemu potomcu Habsburških knezov, našemu premodremu in preljubeznivemu vladarju Franu Josipu I., kateremu se zakliče trikratno: Slava! Vrhu tega bili so otroci obilo pogosteni z vinom in raznim jedilom.

ležal na divanu, opomnil: „Uh, uh! — ničev, vse je ničev! kaj je do tega, ker sem poročnik?!“ — ali jako mu je dušo hladilo to novo dostojanstvo; o razgovoru je čisto, kedar je le mogel, opomnil kaj o njem, o nekej priliki pa, ko je na ulici srečal ga nekov pisar, ki je neuljuden zdel se mu, ustavil ga je takoj in z malimi, a reznimi besedami razodel mu, da pred njim stoji poročnik, a ne kak drug častnik — a tem krasnobesednejše je trudil se to dopovedati, ker sta prav ta trenutja mimo njega prišli dve ne ostudni dami. Pigorov je sploh ljubav kazal do vsega krasnega — in jako je razvnel umetelnika Piskareva; sicer pa: morebiti je to izviralo iz tega, ker bi bil jako rad svoje moško telo videl moobraženo. Ali dosti je o lastnostih Pigorova. Človek je tako čudno bitje, da nikoli ni lahko ob jednem naštetih vseh njegovih krepostij, a čim pridnejše se ozirate va nj, tem več se razodevije novih lastnostij; a njih popis bi bil neskončen.

Pigorov ni nehal gnati se za neznanko, nadlegoval jo je zdaj pa zdaj z vprašanji, ki je odgovarjala jim rezno, pretirano in z nekakimi neumljivimi zvuci. Prišla sta skozi temna Kazanska vrata na meščansko ulico, na ulico tobakovih in različnih drugih prodajalnic, nemških rokodelcev in čuhonskih Vil (nimf). Belolaska je pridnejše bežala in skočila

k vratom nekega jako omazanega doma. Pigorov je šel za njo. Belolaska je bežala po ozkih, temnih stopnicah — in prišla k durim, skozi katere je Pigorov smelo stopil. Zagledal se je v velikej sobi s črnimi stenami, z okajenim stropom. Množina železnih vijakov in svečnikov je bila na mizi; tla so bila polna mednih in železnih opilkov. Pigorov je takoj poznal, da je delavnica to. Neznanka je pobegnila dalje v stransko sobo. Zamislil se malo, ali veren je bil ruskemu geslu; sklenil je, da pojde naprej. Stopil v sobo, do cela nepodobno prvej, jako je bila snažna in pričala je, gospodar — da je Nemeec. Prevzel ga je nenavaden čudovit obraz.

Pred njim je sedel Schiller, ne ta Schiller, ki je spisal Viljema Tella in tridesetletne vojske zgodovino, temveč rokodelce Schiller, ključavničarsk nastavnik v meščanski ulici. Pred Schillerjem je stal Hofmann, ne pisatelj Hofmann, temveč jako vrl čevljar iz častniške ulice, velik prijatelj Schillerju. Schiller je bil pijan in sedel je na stolu, topotal z nogo in govoril o nečem prav ognjeno. Vse to bi ne bilo nič prevzelo Pigorova, ali čudovito se mu je zdeio vedenje obeh oseb. Schiller je sedel, nastavljal svoj dosti velik nos in vspenjal glavo; Hofmann ga je za nos držal z dvema prstoma in svojega krivca ostrino sukaj po njegovem površiji. Oba sta

govorila nemški, zato poročnik Pigorov, ki je nemški le „Gut Morgen!“ znal ziniti, ni umel nič vsega razgovora. Sicer pa je Schillerjevih besed smisel bila ta-le:

„Jaz nečem, jaz ne potrebujem nosa“, — pripovedal je in mahal z rokama. „Samo za nos potrebujem tri libre tobaka vsak mesec. A jaz ga plačujem v smrdljivej ruskej prodajalnici, ker nemške prodajalnice nemajo ruskega tobaka; jaz plačujem v smrdljivej ruskej prodajalnici libro tobaka po 40 kopejk, to je rubelj in dvajset kopejk — to je štirinajst rubljev in štirideset kopejk*). Ali slišiš, prijatelj Hofmann? — samo za nos štirinajst rubljev in štirideset kopejk! O praznikih njuham rapé, zato ker o svetkih nečem njuhati smrdljivega ruskega tobaka. Vsako leto ponjuham dve libri rapéja, po dva rublja libro. Šest in štirinajst — dvajset rubljev in štirideset kopejek samo za tobak! To je razboj, vprašujem te, dragi moj Hofmann, ali ni res to?“ — Hofmann, ki je bil do cela pijan, potrdil mu je. „Dvajset rubljev in štirideset kopejk! Jaz sem Nemeec iz Švabske, jaz imam kralja v Germaniji! Jaz nečem nosa! — odreži mi nos! — ná moj nos!“

*) Samo ob sebi se umeje, da je ta račun napačen; rubelj ima 100 kopejk. (Dalje prih.)

Iz Šturije 14. julija. [Izv. dop.] Habsburško svečanost obhajala je naša jednorazrednica na dostojen način. Dne 11. t. m. velika cesarska zastava in slovenska trobojnica zavihrata zjutraj iznad učilnice. Ob 8. uri bila je slovesna sv. maša z zahvalnico, z blagoslovom in cesarsko himno. Po cerkveni slovesnosti podali so se občinski zastop, krajni šolski svet, šolska mladina in ljudstvo v za veselico odmerjeno in s podobo cesarja okinčano šolsko sobo. Tu razložil je naš č. g. župnik mladini v lepem patrijotičnem govoru pomen slavnostnega dne. Deklamovalo je nekaj sposobnejših učencev, vmes peli so otroci pesni in h koncu avstrijsko himno. Razdelile so se mej vse svetinje in 50 knjižic Tomšičeve „Spomenice“. Po končani slovesnosti v šoli pogostili so se otroci z jedjo. Na večer zadonel je strel možnarjev in lepo ubrano zvonjenje, ter zažigali so se kresovi in potem je bila razsvitljava vasi. Spomin na ta dan ostane gotovo vsej šolski mladini in srenjčanom trajen za vse žive dni.

Iz Slavinske županije 15. julija. [Izv. dop.] V okrožji našega županstva so tri šole, namreč: v Slavini, pri sv. Ivanu in v Orehku. Praznovali smo tudi tu slovesno šeststoletnico združenja Kranjske z Avstrijo. Se ve da v šolah se je koncentriralo glavno praznovanje, kajti že v mlada srca treba ucepiti lojalnost in ljubezen do dinastije, da bode mladina, liki starejšim, odlikovala se v poznejših letih z zvestobo do Habsburške vladarske hiše.

Ob sedmi uri smo imeli na vseh treh navedenih krajih slovesno cerkveno opravilo z zahvalno pesnijo. Po službi božji zbrala se je šolska mladina v učilnih sobah, kjer so bili prisotni občinski poglavarji in druge honoracije. Na govor šolskega vodje je sledilo petje in deklamovanje, primerno istemu dnevu, kakor se je večinoma po drugih šolah zvrševalo, zato je opuščam natančneje navesti dotično stvarino. Razdelilo se je mej deco v spomin knjižico „Habsburški rod“, in sicer v Slavini 200 pri sv. Ivanu 55, v Orehku pa nekaj manj iztisov. Pohvalno treba omenjati vseh dobrotnikov, zlasti gospoda Fr. Dekleve, trgovca v Slavini, ki je 200 iztisov navedene knjižice nakupil in daroval deci. Naj bode s temi vrsticami izrečena gorka zahvala imenovanemu gospodu, kakor tudi gospodu župniku F. Sajevcu, ki je tudi kakor običajno ne mali dar žrtvoval in pomagal, da se je slavnost pri nas častno izvršila. Sklenili smo slovesnost z ljudsko himno ter prosili, naj Bog podeli svoj blagoslov:

„Franc Jožefu, Lizabeti,
Celi hiši Habsburški“.

Iz Pivke 18. julija. [Izv. dop.] Živahno življenje imamo zdaj tu, odkar so došli le-sem vojaki na vaje. Dva peš polka, Zagrebški št. 53 in magjarski št. 44, se vezbata, katerim je pridružena primerna konjica in topničarstvo. Minula leta so bili nastanjeni vojaki večinoma v Postojini in pod Nanosom, toda iz različnih vzrokov, ne rečem ravno strateških, so opustili one kraje, ne ravno v radost tukajšnjih kmetovalcev. Res, da sedaj vojaki na polji mnogo škode učinijo, toda ista se preceni in po vojaškem poveljniku precej izplača. Najbolj so veseli vojakov krčmarji in trgovci, katerim v resnici ne malo novcev pusté. Sedanji vojaki ostanejo tukaj do 5. avgusta, potem pridejo drugi iz južnih krajev, kateri bodo stanovali tu do konca avgusta.

Domače stvari.

— (Kip cesarjev,) podarjen mestu Ljubljani, je razstavljen v deželnej razstavi v realki.

— (Izza slavnostnih dnij.) K dvornemu obedu povabljen je bil tudi gosp. dr. Jarnej Zupanec, predsednik zbornice kranjskih notarjev. — Pri poklonu trgovinske in obrtniške zbornice kranjske stavil je presvitli cesar vprašanja do vseh članov. Ko Mu je bil predstavljen g. Hren kot trgovec z lesom, vprašal je: Kaki so gozdi tukaj? In ko g. Hren odgovori, da je po nekod že močno izsekano, drugod pa da se še lepi gozdi, vpraša nadalje, kam se pošilja les? G. Hren pove, da poprej večinoma v Aleksandrijo, sedaj pa, ko dela Galicija preko Črnega morja veliko konkurenco, gre roba na Grško in v Italijo. Zato so cene slabše.

Cesar vpraša še dalje: Se ti vse blago pošilja preko Trsta? na kar g. Hren odgovori: da ne vse, ker gre nekaj na Reko, nekaj pa neposredno v Italijo.

— (Deželni inženir g. Witschl) dobil je od cesarja v dar naprsno iglo v briljantih.

— (Patrijotična ustanova.) G. Fran Omersa, posestnik in trgovec v Kranji, izročil je mestnemu predstojništvu v Kranji srebrno rento za 1000 gld. kot ustanovo za mestne uboge, mej katere se vsako leto v 16. dan julija v spomin Najvišjega pohoda razdele obresti.

— (Na Celjskem kolodvoru) se je neka nemškuta jezila, da so Slovenci cesarju klicali „živio“ ter rekla: „diese Windischen mit ihrem „živio“ überschreiben ganz das „Hoch“. Njeno godrnjanje sliši dvorni cesarski dostojanstvenik pa jej reče: „Aber Fräulein, wer hindert Sie denn „Hoch“ zu rufen?“

— (Na železniški postaji) Slovenje-Bistriški je vprašal cesar župnika Črešnjevskega: katere narodnosti so tam ljudje? Župnik odgovori: slovenske. Na-to vpraša cesar, bližnjega moža: kdo ste? „Časti vredni gospod cesar! jaz sem Črešnjevski rihtar“. In kdo so ti? „Častiti vredni gospod cesar, ti so moji gemeinderoti in ti moji gemeindešusi. Smehljaje odpelje se cesar v Bistrico.

— (Branka Radičevića), najbolj priljubljenega srbskega pesnika, kosti izkopljejo se danes popoldne ter zvečer s poštnim vlakom odpeljo z Dunaja. Jutri jih pripeljo v Novi Sad, kjer ostanejo čez noč v cerkvi, a v nedeljo preneso jih v slovesnem sprevedu v Karlovec, kjer bodo vnovič zagrebli umrljive ostanke Brankove. Slavnost bode velikanska in pričakujejo se gostje iz vseh srbskih pokrajin, iz kraljevine, Črnogore, Bosne in Hercegovine. Bodoča nedelja bode tedaj našim srbskim bratom to, kar je bila nam Jurčičeva slavnost.

— (Zažigalca), ki je prouzročil požar v Velikem Otoku, zasegli so, kakor piše „Tr. Zeitung“, v Radovljici. Zločinec je rodod Italijan, v Vidmu doma.

— (Letna poročila.) I. mestna peterorazredna deška ljudska šola v Ljubljani imela je v šolskem tečaju 1882/3 454 učencev, mej temi 425 Slovencev, 24 Nemcev, 5 Lahov. Prav pridnih bilo je 405, pridnih 28, manj pridnih 14, zanikernih 7; za višji razred sposobnih 319, nesposobnih 118. V pripravnici za obrtniško šolo bilo je v II. razredu 63, v I. razredu 75 učencev, mej temi 137 Slovencev in 1 Nemec. — II. mestna peterorazredna ljudska šola v Ljubljani imela je v preteklem šolskem letu 665 učencev, 632 Slovencev, 32 Nemcev, 1 Čeba. Za višji razred sposobnih je bilo 406, nesposobnih 211. V pripravilnici za obrtniško šolo bilo je v 2. razredu 63, v prvem 67, v ekskurendnej šoli 81, tedaj na tej šoli vsega vkupe 876 učencev. — Poročila obeh navedenih zavodov objavljata glavne podatke iz šolske kronike, statistiko in imenik učencev. Da je vse v slovenskem jeziku in jako pregledno sestavljeno je naravno, ker sta ravnatelja tema zavodoma znana narodnjaka in pedagoga gg. Praprotnik in Belar.

— (Na državnoj gimnaziji v Trstu) bilo je v preteklem šolskem letu 118 Nemcev, 114 Italijanov, 85 Slovencev, 19 pa drugih narodnostij.

— (Občina Ajdovica) priklopljena je vsled ministerjalne naredbe k sodniškemu okraju Žužemberškemu.

— (Dež in nevihta) v 16. dan t. m. razširjena je bila čez vse planinske dežele. Sneg naletal je tudi v Tirolih in na Solnograškem. Na Benškem točkla je toča, v Benetkah tresčilo je par kratki. Povsod nastalo je hladno, deloma mrzlo vreme.

— (Pri finačni prokuraturi v Trstu) razpisana je služba tajnika v VIII., eventuelno pristava v IX. in koncipista v X. redu. Prošnje v 4 tednih.

— (Razpisane službe.) Na štirirazrednici v Komnu in na jednorazrednici v Št. Kancijanju službi učiteljev v III. razredu v smislu zakona z dne 4. marca 1879 št. 9. Prošnje v 6 tednih na c. kr. okr. šolski svet v Sezani. — Služba davkarskega

pristava za Primorsko v XI. razredu. Prošnje v 4 tednih na c. kr. finančno ravnateljstvo v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. julija. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je cesar imenoval Poreškega škofa Alojzija Zorna nadškofom v Gorici.

Nyiregyhaza 19. julija. Poslanec Geza Onody pozval je na dvoboj po dveh pričah državnega pravdnika Szefferta, ki je stavil predlog, da se Onody kot priča zasliši. Szeffert dvoboja ni vsprejel, zaradi tega ga je Onody pri izhodu iz komitatske hiše dejanski insultiral.

Nyiregyhaza 20. julija. Predsednik izrazi globoko grajo nad atentatom Onody-ja proti državnemu pravdniku in naglašja, da mu po predpisih v enakih slučajih pristaja pravica, dotičnika zapreti, ter proti njemu sodnijsko postopati. Državni pravdnik se zahvali in predloži kazensko obravnavo proti Onody-ju. Vsled tega prične se kazensko postopanje.

Zahvala.

Podpisani odbor smatra si v prijetno dolžnost, zahvaljevati se vsem bratom „Sokolom“, ki so se vseh slavnostij nepričakovano mnogobrojno udeleževali. — Kakor še nikdar doslej, rešil je „Sokol“ ta pot sijajno svojo društveno čast in tudi s svojo obilno udeležbo, izredno disciplino in vrlim ponašanjem napravil gotovo vse dni na občinstvo najboljši utis. — Posebna hvala pa bodi izražena bratom „Sokolom“ za to, da so vzdrževali ves čas tako lep red in da so se izogibali vsakih neprijetnostij, katere bile so naperjene proti našemu društvu. Le-to izborna vedenje povoljno pričja, da se od strani „Sokola“ ni niti v najmanjšem smislu kalila prelepa slavnost. — V zahvalo kličemo Vam tedaj navdušeno: „Živeli!“

Na zdravje!

V Ljubljani, dne 19. julija 1883.

Odbor „Sokola“.

Zahvala.

Podpisani si šteje v veliko dolžnost, izreči zahvalo Ljubljanskemu „Sokolu“ za presrečni sprejem, bratovsko gostoljubnost in vgljedno postrežbo.

V Trstu, dne 19. julija 1883.

Franjo Jeršek,

(491) v imenu članov Tržaškega „Sokola“.

Tujci:

19. julija.

Pri **Slonu**: Polak z Dunaja. — Tanzer iz Gradca. — Rauschburg z Dunaja. — Folie iz Trsta. — Motloch z Dunaja.

Pri **Malté**: Koscher iz Trsta. — Schwarz, Reisner z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. julija	7. zjutraj	732.48 mm.	+14.4°C	sl. sev.	obl.	5.70 mm.
	2. pop.	732.89 mm.	+17.2°C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732.82 mm.	+16.0°C	sl. zah.	obl.	

Nebo večidel oblačno, solca le malo, dež večkrat naletal.

Srednja temperatura znaša +15.9°, torej za 3.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. julija.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	80	kr.
Srebrna renta	79	70	„
Zlata renta	99	45	„
5% marcna renta	93	30	„
Akcije narodne banke	840	—	„
Kreditne akcije	293	30	„
London	120	—	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	51 1/2	„
C. kr. cekini	5	66	„
Nemške marke	58	50	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	25
Državne srečke iz l. 1864.	100	168	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	99	40	„
Ogrska zlata renta 6%	119	80	„
„ 4%	88	50	„
„ papirna renta 5%	86	95	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	„

Kreditne srečke	100 gld.	172	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	75	—

Današnjemu listu priložen je cenik novo-otvorjenega Dunajskega bazara Ed. Witte-ja, v Ljubljani, Mestni trg št. 14. (492)
Naročila po deželi izvršujejo se točno za gotove denarje ali pa s poštnim povzetjem.

Japonska velikanska ajda

za seme, zanesljivo dobra, se dobi po 30 kr. kilo pri **J. R. Paulin-u**, specerija „pri voglu“ v Ljubljani. Tudi drugo blago priporoča se kot dobro in najceneje. (481—2)

Javna zahvala.

Dolgo je bolehal moj sin na očeh in mislil sem, da bode zgubil vid. Sprosim si zdravstvene pomoči g. dra. Jenko-ta v Ljubljani za njega in le-ta ga je v kratkem času popolnem ozdravil, za kar g. dru. Jenko-tu izrekam presrečno zahvalo in tega zdravnika vsakemu, ki boleha na očeh, najtopleje priporočam.

S spoštovanjem

Anton Kvas,
posestnik.

(487—2)

Zobozdravnik

MED. DR. TANZER,

c. kr. vseučiliški docent v Gradci, naznanja, da bode od 16. do zadnjega julija t. l. v Ljubljani, „hôtel Elephant“ izvrševal svojo zobozdravniško in zobotehnično prakso, ter bode imel na razpolaganje svoje c. kr. privilegirane preparate za zobe. (476—2)

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

mareno pivo

v zabojih po 25 in 50 steklenic se dobiva iz (83—24)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih bary, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana, (113—22)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v zakljih po 4³/₄ kg. netto, poštnine prosto z zavikom vred nemudoma po poštnem povzetju.

Mocca, pristno arabska, plemenita	5 kg. av. v. gld.	6.30
Menado, izvrstnega okusa	„ „ „	5.40
Perl-Ceylon, jako fina in mila	„ „ „	5.40
Melange (zmes), posebno priporočati	„ „ „	5.30
Ceylon Plantation, jako slastna	„ „ „	5.—
Java, zlatorumena, jako fina	„ „ „	4.70
Cuba, modrozelen, briljantna	„ „ „	4.70
Afrik. Mocca, fina in zdatna	„ „ „	3.90
Santos, fina in močna	„ „ „	3.55
Rio, okusna	„ „ „	3.55
Caj v izvrstnej izbi, 1/2 kile od av. v. gld.	1.—	
(318—10)	do gld.	6.—

Deček,

14 let star, doma na deželi, dovelj močan, zmožen slovenskega in nemškega jezika, želi priiti v pouk h kakemu rokodelec, naj si bo mizar, ključar ali kovač. — Kdo in od kod pove upravištvu „Slov. Naroda“. (489—1)

Umetne (234—27)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

G. PICCOLI,

lekarnar „pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajske cesti, prodaja:

Rudninske vode.

Carlsbader Mühlbrunn, 1 steklenica	gld.	—40.
„ Sprudelsalz, 1 steklenica	„	1.—
Franz Josef Bitterwasser, 1 steklenica	„	—26.
Friedrichshaller Bitterwasser, 1 steklenica	„	—35.
Giesshübl-Puchsteiner Sauerbrunn, 1 steklenica	„	—30.
Gleichenberger Constantinquelle, 1 steklenica	„	—25.
Krondorfovski cesarjevičinje Stefanije vrelec za bolezn. želodca, pljuč in grla, 1 steklenica	„	—24.
Marienbader Kreuzbrunn, 1 steklenica	„	—35.
Meerwasser-Mutterlauge, za pripravo morskih kopel, 1 steklenica	„	—40.
Ofner Rákoczyquelle, 1 steklenica	„	—22.
Preblauer Sauerbrunn, 1 steklenica	„	—20.
Selters-Wasser, 1 steklenica	„	—28.

Naročila se izvršujejo točno proti poštnemu povzetju. (291—4)

Iz Hamburga

kava — čaj

poštine prosto z zavikom vred, kakor znano, realno, dobrodišeče blago, v vrečkah 5 kilo po poštnem povzetju. Gld. a. v.

Rio, fin, močan	3.45
Santos, izdaten, močan	3.60
Cuba, fl., zelen, močan	4.10
Ceylon, višnjevozelen, močan	5.—
Zlat-Java, izredno fin, mil	5.20
Portorico, delikaten, okusen	5.40
Perl-kava, jako fin, zelen	5.95
Java, močan, delikaten	5.95
Java I., vzgledno fin	7.20
Afr. Perl-Mocca, ognjen	4.45
Arab. Mocca, pravi, plemeniti	7.20
Posebno priljubljena okusna stambulska kavina zmes	4.70

Čaj per kilo:

Congo, fin	2.30
Souchong, fin	3.50
Obiteljski čaj, izredno fin	4.—
Riž, izredno fin, pr. 5 kilo	1.40
Perl-Sago, pravi, pr. 5 kilo	1.90

Cenilniki o kolonijem blagu, spirituozih in delikatesah gratis in franco. (151—17)

A. B. Ettliger, Hamburg.

Umrlj so v Ljubljani:
15. julija: Jarnej Ječ, 52 l., šolski sluga, pred Škofijo 17, za jarko. — Ivan Beber, 34 l., dinnar, Poljanski nasip 50, za jarko. — Ivan Markel, 62 l., hlapec, Karlovska cesta, za pljučnim prisadom.
17. julija: Alojz Strušk, 5 mrs. delavke sin, Tržiška cesta 26, za pljučnim katarom. — Marija Mang, 2 dni, gostinčarja hot. Dunajska cesta 10. — Jakob Zatošnik, 82 l., gostac, Poljanska cesta 51, za oslabljenjem.
V deželni bolnici:
14. julija: Franc Basak, sirota za oslabljenjem.
15. julija: Franc Jančič, 8 l., dinnar, s n, za difteritido, Junj Bastole, 70 l., gostac, za oslabljenjem.

Komí,

kateri je v trgovini z mešanim blagom izurjen, dober prodajalec, lepega in značajnega obnašanja, sprejme se pri

(483—2)

Valentin Trevnu v Idriji.

J. ANDEL-a

novoznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, šurke, mole, muhe, mravlince, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

13, „pri črnem psu“, Hussgasse 13, (Dominikanergasse 13, Kettengasse 11,) v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarji, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plasatih. (309—5)

Najgotovše zdravilo

je samo prava

Popp-ova

anatherinina ustna voda

zoper slabo dišečo sapo, zoper gobasto, hitro krvave večje zobno meso.

Gospod dr. J. G. Popp, c. kr. dvorni zobni zdravnik na Dunaji.

Ker sem trpel več let za precejšno ustno boleznijo in so vse poskušnje ostale brez uspeha, ker sem bolj in bolj zgubil svoje zdrave zobe in je še v ustih ostale jezik lahko omajal, — se zobno meso bolj in bolj pobežalo in je pri dotiki z jezikom krvavelo in poleg tega v ustih zelo neprijeten duh prouzročevalo, me je napotilo sploh priljubljeno **anatherinino ustno vodo** poskusiti. Že pri prvi poskušnji sem zapazil, da se neprijeten duh zgloblja, pa tudi zobno meso se je krepčalo in zobje so se polagoma bolj ukoreninili, — tako da sem po malem času svoja usta zopet ozdravljena čutil, za kar iz žive hvaležnosti in iz sočutja za druge to javno pričujem in ti sloveči ustni vodi zaslužno hvalo pripoznam. (782—3)

Na Dunaji. **Baron Jos. Stenzel.**

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Swoboda, G. Piccoli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, dalje pri trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M. Schmidt, V. Petričić, L. Pirker, P. Lassnik, Terček & Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Skofjeji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevji: J. Braune, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar; v Kranji: K. Savnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar; v Metliki: Fr. Wach, lekar; v Novem mestu: D. Rizoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Crnomlju: J. Blazek, lekar; v Vipavi: V. Kordas, lekar; v Pontafu: P. Osaria, lekar.

Pri zdatno znižanih cenah

velika razprodaja

bogato založenega, v konkurzno maso gospoda

Iv. P. Schreyer, Špitalske ulice,

spadajočega

galanterijskega, Norimberškega in drobnega blaga

na debelo in drobno. — Posebno so priporočila vredna krasna, v velikej izbi nabavljajoča se (405—6)

pisalna, pušilna in popotna orodja, albumi in fino blago iz usnja, otročje igrace, namizno in jedilno orodje, kuhinjske posode, kinč, parfumerije, lesorezni izdelki, podobe svetnikov, pobožni darovi itd.

Izvanjska naročila izvrše se točno in v zadovoljnost po poštnem povzetju.